

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE**

**ЕКОНОМІКА, ФІНАНСИ ТА МЕНЕДЖМЕНТ:
СУЧАСНИЙ СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ, ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
В УКРАЇНІ ТА СВІТІ**

**ECONOMICS, FINANCE AND MANAGEMENT: MODERN
STATE, TENDENCIES, PROSPECTS OF THE DEVELOPMENT
IN UKRAINE AND THE WORLD**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**Частина 1
Part 1**

**29 січня 2018 р.
January 29, 2018**

**м. Полтава, Україна
Poltava, Ukraine**

вдалося перетворити екологічні системи у високопродуктивні сільгоспугіддя і таким чином запобігти дитячій та дорослій смертності від голоду [4]. Можливо по відношенню до екосистем таке відношення не є стійким, але воно дозволяє вижити місцевому населенню. Ми приймаємо до уваги думку вчених, але вважаємо, що для більшості розвинених країн світу найбільш актуальна проблема – вичерпання природних ресурсів.

Дотримання балансу між складовими соціо-еколого-економічної системи регіону – це ідеал стійкого розвитку, який досягнути не так просто, оскільки розвиток асоціюється передусім з економічним зростанням, тому, на думку академіка Руденко Л., стратегія стане одним з кроків досягнення результату – переходу від стихійного і варварського використання природних ресурсів до їх збалансованого використання [2]. Разом з тим, звертаємо увагу на не збалансований розподіл ресурсів між регіонами, оскільки дотримуємося думки, що саме від наявності (кількості) тих чи інших ресурсів, а також управління їх використанням (якості) залежить, наскільки збалансованим є розвиток територій. Так, регіони концентрують природні, соціальні, економічні, фінансові та технологічні ресурси держави, проте забезпеченість ресурсами по регіонам відрізняється, що приводить до диспропорційності у поступі та нерівним можливостям щодо досягнення стійкого розвитку. Це зумовлює необхідність пошуку компромісу як в напрямку встановлення балансу (пропорцій) між зростаючими потребами населення та обмеженими можливостями довкілля щодо їх задоволення, так і в підборі дієвих інструментів вирівнювання незбалансованостей в соціо-еколого-економічному розвитку між регіонами.

Список літератури

1. Академічний тлумачний словник української мови. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/stalyj>; <http://sum.in.ua/s/stijkyj>; <http://sum.in.ua/s/rozvytok>.
2. Газета «День». «Ще раз про сталий розвиток» (Руденко Л.). – Режим доступу: <http://m.day.kyiv.ua/uk/article/ekonomika/shche-raz-pro-stalyy-rozvytok>.
3. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 1 / [ред. кол.: С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін.]. – К. : Видавничий центр «Академія», 2000. – 864 с.
4. Каропа Г. М., Коротун С. І. Проблемні питання теорії стійкого розвитку. Geum.ru. Образовательный портал. – Режим доступу: <http://geum.ru/next/art-338954.leaf-2.php>.

УДК 330.332.012

Томашук І. В.

асистент кафедри аналізу та статистики,
Вінницький національний аграрний університет

ОСНОВНІ АСПЕКТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Сьогодні українське село перебуває у стані трансформації, що зумовлене розвитком нових технологій в сільськогосподарському виробництві та структурними змінами в економіці України. На даний момент, одними з найбільш гострих проблем українського села є працевлаштування сільських

мешканців, стимулювання розвитку малого бізнесу в сільській місцевості та підвищення якості життя сільських жителів.

Прагнення України до інтеграції у європейське співтовариство потребує розробки заходів і механізмів сталого розвитку українського села та якнайскорішого прийняття рішень у цій сфері розвитку людського потенціалу нашої держави [2]. Без подолання негативних тенденцій у розвитку сільських територій, на яких проживає майже третина населення України, наша країна не зможе ефективно конкурувати з іншими країнами. Низький рівень життя сільського населення загрожує впливом найбільш активної та працездатної його частини до міст, активізує зовнішню трудову міграцію, що посилює занепад сільських територій [4].

Розвиток сільських територій є одним з пріоритетних напрямів стратегічного розвитку більшості країн світу. Для вирішення проблем українського села, Україні потрібна реалістична стратегія розвитку сільських територій, яка базуватиметься на сучасних підходах і принципах, та орієнтуватиметься на розвиток сільських територій і задоволення потреб селян. Ефективний розвиток сільських територій можливий за умови здійснення ряду заходів (рис. 1).

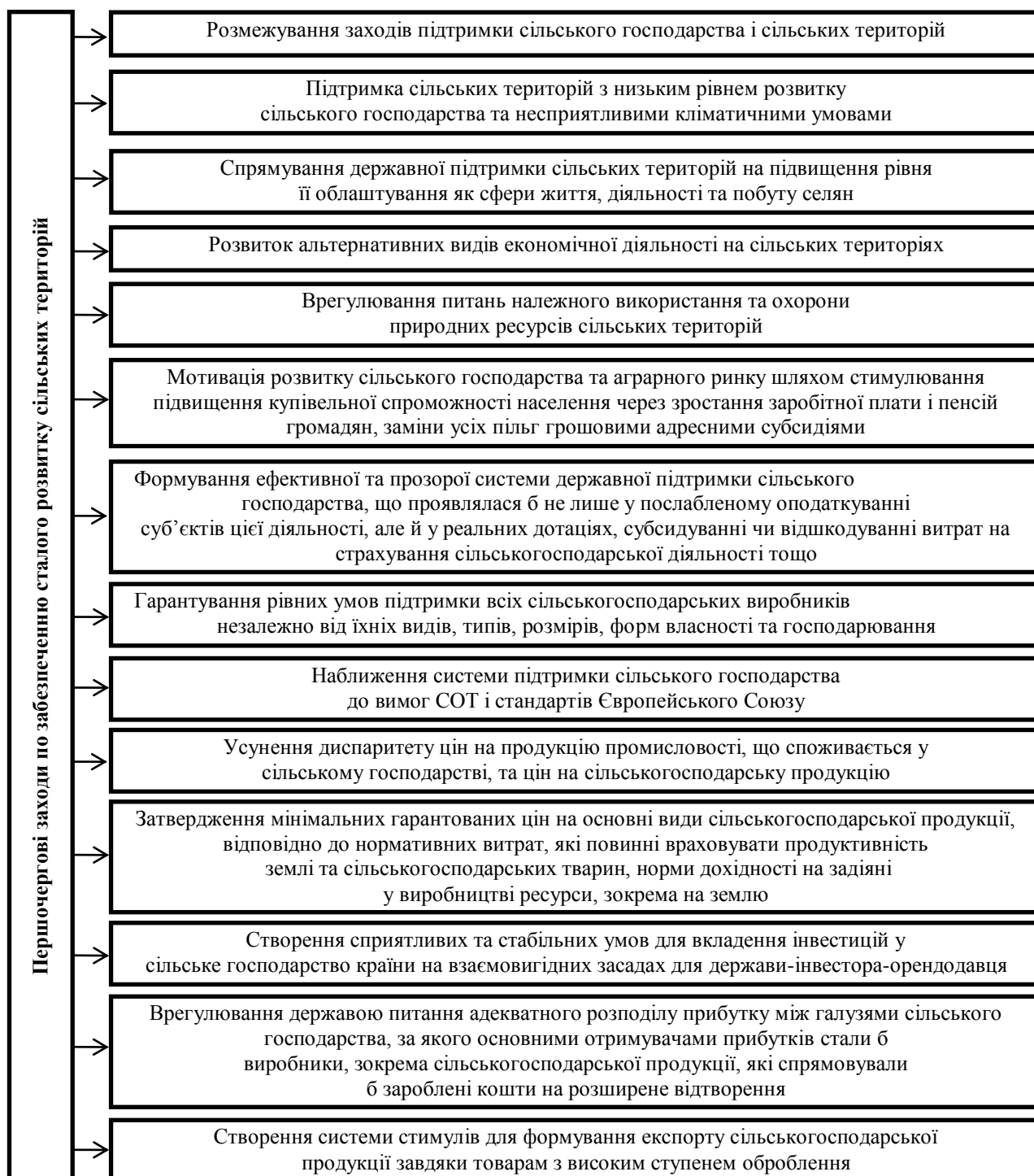

Рис. 1. Першочергові заходи по забезпеченню сталого розвитку сільських територій
Джерело: сформовано автором на основі [3]

Сьогодні важливим елементом сталого розвитку сільських територій є підтримка виробництва екологічної сільськогосподарської продукції на селі.

Як зазначає І. В. Гончарук, складовою сталого розвитку сільських територій є ефективно впровадження несільськогосподарських видів економічної діяльності, зокрема «зеленого бізнесу», що у значній мірі формують екоінновації – інновації для сталого розвитку – продукти, процеси, організаційні зміни, інституційні чинники «озеленення» економіки. Концепція «зеленого бізнесу» передбачає упровадження різноаспектних «зелених» інновацій, які сприятимуть упровадженню «зеленої економіки» – організаційно-

економічного механізму досягнення сталості, вирішення глобальних проблем розвитку сільських територій [1].

Завдяки своєму величезному природно-ресурсного потенціалу, Україна постійно може гарантувати високий рівень продовольчої безпеки і представляти себе як експортно-орієнтована сільськогосподарська країна. В умовах зростаючого попиту на продовольство у світі саме агропромисловий комплекс є важливішим, аніж запаси нафти і газу, оскільки ресурси сільського господарства є відновлюваними [3].

Нині залишається той факт, що саме сільське господарство є рушійною силою, що спричиняє розвиток несільськогосподарських секторів і сприяє підвищенню загального рівня добробуту населення та є локомотивом сталого розвитку сільських територій. Крім того, очевидним є те, що сталий розвиток сільських територій багато в чому залежить від регіональної галузевої спеціалізації, інфраструктури і фінансової стійкості регіону.

Відродження сільських територій є невідкладною потребою, що зумовлює необхідність розробки чіткої програми дій держави. На розв'язання існуючих проблем спрямована концепція Державної програми сталого сільського розвитку України до 2025 року, проект якої розроблено Міністерством аграрної політики та продовольства. Сільські території є в першу чергу середовищем і способом життя людей, а вже потім – сферою виробництва. Всі проблеми, що пов'язані з розвитком сільських територій, потребують комплексного вирішення: поєднання зусиль всіх владних структур, бізнесу і громадських організацій.

Сьогодні забезпечення сталого розвитку сільських територій можливе за умови: стабілізації макроекономічних показників держави; забезпечення економічного зростання сільськогосподарського виробництва; запровадження в сільській місцевості несільськогосподарських видів діяльності; забезпечення селянам соціально рівних з містом умов отримання доходів та громадських благ; покращення умов доступу для сільських суб'єктів господарської діяльності до ринків матеріально-технічних, кредитних, інформаційних, інших ресурсів; успішної реалізації програм з покращення екологічної ситуації на сільських територіях.

Список літератури

1. Гончарук І. В. «Зелений бізнес» у концепції сталого розвитку суспільства / І. В. Гончарук // Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету. Серія Економічні науки. – Вінниця: ВНАУ, 2013. – Вип. 2 (77). – Т. 1. – С. – 137 – 145.
2. Орлатий М. К. Формування ресурсного потенціалу сільських територій Дніпропетровської області / М. К. Орлатий, А. Є. Величко // Аспекти публічного управління. – 2014. – № 5 – 6 (7 – 8). – С. 97 – 106.
3. Притула Х. М. Сучасні тенденції розвитку сільських територій України та економічно розвинених країн: порівняльний аналіз [Електронний ресурс] / Х. М. Притула, В. Є. Крупін – Режим доступу: <http://nltu.edu.ua>.
4. Стегней М. І. Сучасні напрями забезпечення сталого розвитку сільських територій: європейський досвід і українські реалії / М. І. Стегней // Актуальні проблеми економіки. – 2013. – № 3 (141). – С. 125 – 133.

УДК 332.1

Філоненко С. В.

здобувач кафедри менеджменту і адміністрування,
Харківський національний університет міського господарства
ім. Олексія Миколайовича Бекетова

ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОМИСЛОВОЇ ПОЛІТИКИ В РЕГІОНІ

У працях основоположників регіональної економіки регіон виступав тільки як зосередження природних ресурсів і населення, виробництва і споживання товарів, сфери обслуговування. Регіон не розглядався як суб'єкт економічних відносин, носій особливих економічних інтересів. У сучасних теоріях регіон досліджується як багатофункціональна та